

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 12.9.2012
COM(2012) 510 final

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Etenemissuunnitelma kohti pankkiunionia

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Etenemissuunnitelma kohti pankkiunionia

1. JOHDANTO

EU on viimeksi kuluneiden neljän vuoden aikana vastannut päättäväisesti talous- ja finanssikriisiin. Talous- ja rahaliittoon (EMU) on tehty merkittäviä parannuksia, ja parhaillaan toteutetaan laajaa finanssialan uudistusohjelmaa, jolla täytetään G20:n finanssikriisin johdosta antamat sitoumukset ja lisätään finanssilaitosten ja -markkinoiden vakautta, kilpailukykyä ja häiriönsietokykyä¹.

Nämä EU:n sääntelyjärjestelmän uudistukset on olennaisen tärkeää saattaa päätökseen, mutta ne eivät yksinään riitä, jotta talous- ja rahaliiton rahoitusvakautteen kohdistuvat merkittävät uhat voitaisiin torjua onnistuneesti. Lisätoimia tarvitaan erityisiin riskeihin puuttumiseksi euroalueella, jossa rahapoliittisten vastuiden yhdistäminen on vauhdittanut tiivistä talous- ja finanssipoliittista yhdentymistä ja lisännyt valtioiden rajat ylittävien heijastusvaikutusten mahdollisuutta pankkikriisien tapauksessa. Lisätoimia tarvitaan myös, jotta voidaan poistaa valtionvelan ja pankkien velan välinen takaisinkytkentä ja noidankehä, joka on johtanut veronmaksajien varojen käyttöön yli 4,5 biljoonan euron edestä pankkien pelastamiseksi EU:ssa. Valvontaviranomaisten välinen koordinointi on olennaisen tärkeää, mutta kriisi on osoittanut, että pelkkä koordinointi ei riitä varsinkaan yhteisen rahan olosuhteissa ja että tarvitaan myös yhteistä päätöksentekoa. On myös tärkeää hillitä kasvavaa riskiä EU:n pankkimarkkinoiden yhtenäisyyden hajoamisesta, joka heikentää merkittävästi rahoituspalvelujen sisämarkkinoita ja vaikeuttaa rahapolitiikan tehokasta välittymistä reaalityalouteen koko euroalueella.

Näistä syistä komissio on peräänkuuluttanut² pankkiunionia, joka vakauttaisi pankkisektoria ja palauttaisi luottamuksen euroon sekä tukisi visiota taloudellisesta ja finanssipoliittisesta yhdentymisestä pitemmällä aikavälillä. Pankkien valvonnan siirtäminen Euroopan tasolle on keskeinen osa tätä prosessia, jota on myöhemmin täydennettävä muilla toimenpiteillä, kuten yhteisellä talletussuojajärjestelmällä ja yhtenäisellä pankkien kriisinratkaisulla. Tämä visio hyväksyttiin Eurooppa-neuvoston, komission ja euroryhmän puheenjohtajien ja Euroopan keskuspankin (EKP) pääjohtajan 26. kesäkuuta 2012 julkaisemassa selvityksessä³. Myös Euroopan parlamentti on suositellut etenemistä samaan suuntaan, esimerkiksi heinäkuussa 2010 antamassaan mietinnössä rajatylittävästä kriisinhallinnasta pankkialalla⁴. Tämä vahvistettiin myös euroalueen huippukokouksessa 29. kesäkuuta 2012⁵.

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/finances/policy/map_reform_en.htm

² http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/president/news/archives/2012/06/20120626_speeches_2_en.htm

³ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131201.pdf

⁴ Euroopan parlamentin mietintö 7. heinäkuuta 2010 ja komissiolle annettavat suositukset rajatylittävästä kriisinhallinnasta pankkialalla (2010/2006(INI)).

⁵ ”Komissio esittää lähiaikoina 127 artiklan 6 kohtaan perustuvat yhteistä valvontamekanismia koskevat ehdotukset. Pyydämme neuvostoa tarkastelemaan näitä ehdotuksia kiireellisenä asiana vuoden 2012 loppuun mennessä. Kun euroalueen pankkeja varten on perustettu toimiva yhteinen valvontamekanismi, jossa EKP on osallisena, EVM:llä voisi olla mahdollisuus pääomittaa suoraan pankkeja tavanomaisen

Tiukkojen standardien varmistaminen tässä pankkien valvonnassa ja kriisinratkaisussa antaisi kansalaisille ja markkinoille takeet siitä, että kaikkiin pankkeihin sovelletaan johdonmukaisesti yhteistä tiukkaa vakavaraisuussäätelyä. Jos pankkeja joutuu tulevaisuudessa vaikeuksiin, yleisöllä tulisi olla varmuus siitä, että vaikeuksiin joutuneiden pankkien uudelleenjärjestelystä ja toiminnan lopettamisesta huolehditaan siten, että veronmaksajalle aiheutuvat kustannukset ovat mahdollisimman vähäiset. Tämä tuleva järjestelmä rakentaa osaltaan tarvittavaa luottamusta jäsenvaltioiden välille. Luottamus on ennakkoehto yhteisten finanssipoliittisten järjestelyjen käytölle tallettajien suojaamiseksi ja kaatuvien pankkien hallitun kriisinratkaisun tukemiseksi.

Tähän tiedonantoon liittyy kaksi säädösehdotusta, joista toinen koskee yhteisen valvontamekanismin (YVM) perustamista antamalla luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevia erityistehtäviä EKP:lle ja toinen Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) perustamisasetukseen⁶ tehtäviä muutoksia. Nämä säädösehdotukset ovat ensimmäinen merkittävä askel, joka parantaa laadullisesti rahoitusvakautta ja erityisesti luottamusta euroalueeseen. Tässä tiedonannossa sijoitetaan yhteinen valvontamekanismi asiansuhteiden ja esitetään, mitä jatkotoimia näiden ensimmäisten ehdotusten jälkeen on toteutettava pankkiunionin luomiseksi.

2. PANKKIUNIONI JA SISÄMARKKINAT

Rahoituspalvelujen sisämarkkinat perustuvat yhteisiin sääntöihin, joilla varmistetaan, että pankkeihin ja muihin finanssilaitoksiin, joilla on perussopimuksen nojalla vapaa sijoittautumisoikeus ja vapaa oikeus tarjota palveluja, sovelletaan tasapuolisia sääntöjä ja asianmukaista valvontaa kaikkialla EU:ssa

Pankkiunionin luominen ei saisi vaarantaa sisämarkkinoiden eheyttä ja yhtenäisyyttä, jotka ovat edelleen yksi Euroopan yhdentymisen suurimmista saavutuksista. Pankkiunionin toteutus riippuu meneillään olevan laajan sisämarkkinoiden sääntelyuudistusohjelman (”yhteisen sääntökirjan”) saattamisesta päätökseen.

Sisämarkkinat ja pankkiunioni vahvistavat toisiaan. Työtä sisämarkkinoiden lujittamiseksi on jatkettava kaikilla komission ehdotusten kattamilla osa-alueilla.

Lisäksi kolmella pankkiunionin kannalta erityisen tärkeällä osa-alueella tätä työtä olisi vauhditettava ja tarvittavista ehdotuksista päästävä sopimukseen lainsäädäntövallan käyttäjien välillä ennen vuoden 2012 loppua:

- Pankkeja varten on ehdotettu tiukempia vakavaraisuusvaatimuksia. Pankkien pääomavaatimuksia koskevilla ehdotuksillaan (”CRD4” eli vakavaraisuusdirektiivin 4. tarkistus)⁷ komissio käynnisti prosessin, jolla uudet maailmanlaajuiset pankkien pääoma- ja likviditeettistandardit pannaan täytäntöön. Yhteisen valvontamekanismin perustaminen ei edellyttäisi olennaisia muutoksia ehdotettuihin asetukseen ja direktiiviin, vaikka joissain tapauksissa voidaan tarvita hienosäätöä uuden tilanteen

---

päätöksen nojalla. Tässä noudatettaisiin asianmukaista ehdollisuutta, mukaan lukien valtiontukisääntöjen noudattaminen, jonka pitäisi olla rahalaitoskohtaista, toimialakohtaista tai koko talouden kattavaa ja joka vahvistettaisiin muodollisesti yhteisymmärryspöytäkirjassa.”
http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131359.pdf

⁶ Asetus (EU) N:o 1093/2010.

⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/new_proposals_en.htm

huomioon ottamiseksi. Komissio kiinnittää vakavaraisuusdirektiivin 4. tarkistuksesta käytävissä viime vaiheen neuvotteluissa erityistä huomiota sen varmistamiseen, että sovitut tekstit sopivat teknisesti yhteen yhteisen valvontamekanismin perustamista koskevan asetusehdotuksen kanssa, ja aikoo työskennellä Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa tätä silmällä pitäen. Tähän sisältyy erityisesti sen varmistaminen, että kaikki ehdotetun 4. vakavaraisuusdirektiivin säännökset ovat sovellettavissa sekä kansallisella tasolla että EKP:ssä.

- Kansallisten talletussuojajärjestelmien talletussuoja on jo nostettu yhdenmukaiselle tasolle, joka on 31. joulukuuta 2010 lähtien ollut 100 000 euroa per tallettaja per pankki. Heinäkuussa 2010 komissio ehdotti⁸, että talletussuojaa yhdenmukaistetaan lisää ja yksinkertaistetaan, maksatusta nopeutetaan ja järjestelmän rahoitusta parannetaan etenkin kokoamalla talletussuojajärjestelmien ennakkorahoitus pankeilta perittävinä rahoitusosuuksina ja ottamalla käyttöön kansallisten järjestelmien välinen pakollinen keskinäinen luottojärjestely, jossa sovelletaan tiettyä luottokattoa.
- Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisuvälineitä koskeva komission ehdotus, joka hyväksyttiin 6. kesäkuuta 2012⁹, on viimeisin ehdotetuista toimenpiteistä, joilla pyritään vahvistamaan Euroopan pankkisektoria ja välttämään tallettajien ja veronmaksajien kannalta kielteiset heijastusvaikutukset mahdollisissa tulevissa finanssikriiseissä. Sen varmistamiseksi, että rahoitusvakaus säilyy ja että pankkien osakkeenomistajat ja velkojat maksavat oman osuutensa pankkien tappioista ja pääomittamisen kustannuksista, komissio on ehdottanut yhteisiä sääntöjä ja toimivaltuuksia. Niiden avulla jäsenvaltiot voivat ensinnäkin estää uusien kriisien syntymisen ja ratkaista syntyneet kriisit hallitusti ja tehokkaasti. Jäsenvaltiot velvoitettaisiin perustamaan etukäteen kriisinratkaisurahasto, jonka rahoitus tulee pankeilta perittävinä osuuksina, ja käyttöön otettaisiin pakollinen luottojärjestely, jossa sovellettaisiin selkeää luottokattoa.

Nämä säännöt luovat sisämarkkinoille yhteisen perustan, jolle pankkiunionia koskevat ehdotukset voivat rakentua. Yhteinen sääntökirja tarvitaan EU:n rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden yhtenäisyyden ja eheyden säilyttämiseksi. Se muodostaa yhteisen perustan, jonka turvin pankkiunioniin voidaan siirtyä vailla riskiä sisämarkkinoiden pirstoutumisesta. Näistä syistä on ensiarvoisen tärkeää, että lainsäädäntövallan käyttäjät sopivat nopeasti ennen kuluvan vuoden loppua pääomavaatimuksiin, talletussuojajärjestelmiin ja pankkien kriisinratkaisuun liittyvistä edelleen käsiteltävinä olevista uudistuksista.

Näitä sääntöjä on myös sovellettava samalla tavoin kaikkialla unionissa kansallisten valvontaviranomaisten ja EKP:n suorittamassa luottolaitosten johdonmukaisessa ja lähentyvässä valvonnassa. Euroopan pankkiviranomainen (EPV) on tämän tavoitteen kannalta ratkaisevassa asemassa sille sen perustamisasetuksessa annettujen välineiden ja valtuuksien vuoksi (jotka koskevat unionin oikeuden rikkomuksia, välitystä, sitovia teknisiä standardeja, ohjeita ja suosituksia). Sen vuoksi on olennaisen tärkeää, että EPV hoitaa täysin osuutensa yhteisen oikeudellisen kehyksen ja valvontakulttuurin rakentamisessa koko unioniin.

Jotta vältettäisiin kiulu euroalueen ja muun EU:n välillä, yhteistä sääntökirjaa olisi tuettava yhdenmukaisilla valvontakäytännöillä. Toisistaan poikkeavat valvontakäsikirjat ja -käytännöt yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvissa ja sen ulkopuolisissa jäsenvaltioissa

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/guarantee/200914_en.pdf

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/crisis_management/index_en.htm

aiheuttaisivat riskin sisämarkkinoiden yhtenäisyydelle, koska tällaiset erot antaisivat pankeille mahdollisuuden käyttää hyväksi sääntelyn katvealueita. EPV:n olisi kehitettävä yhteisen sääntökirjan täydennykseksi yhteinen valvontakäsikirja.

EKP hyväksymissä toimenpiteissä – esimerkiksi tarkennuksissa siitä, miten vakavaraisuusvalvontaa harjoitetaan yhteisellä valvontamekanismilla luodun erityisen valvontarakenteen puitteissa – on noudatettava yhteistä sääntökirjaa, muun muassa Euroopan komission hyväksymillä delegoiduilla säädöksillä vahvistettuja teknisiä standardeja. On myös huomattava, että tänään annetuissa ehdotuksissa säilytetään nykyinen tasapaino kotijäsenvaltioiden ja tytäryhtiöiden jäsenvaltioiden välillä, myös osallistumisessa valvontakollegioihin.

Yhteisen valvontamekanismin käytännön vaikutusta ja seurauksia EPV:n operatiiviseen toimintaan tarkastellaan lähemmin Euroopan valvontaviranomaisten toiminnan tulevassa arvioinnissa, joka komission on määrä esittää viimeistään 2. tammikuuta 2014¹⁰. Komissio arvioi tällöin varsinkin, onko EPV:n asemaa stressitesteissä tarpeen vahvistaa, jotta voidaan välttää EPV:n liiallinen riippuvuus niiden viranomaisten antamista tiedoista ja panostuksista, jotka ovat toimivaltaisia arvioimaan pankkisektorin konkreettista häiriönsietokykyä unionissa.

Samaan aikaan komissio lujittaa edelleen rahoitusvakautta ja varmistaa tasavertaiset toimintaedellytykset EU:n pankkien sisämarkkinoilla valvomalla valtiontukea ja talouden sopeutustuen ehdollisuutta.

Keskeiset toimet

Komissio kehottaa Euroopan parlamenttia ja neuvostoa sopimaan vuoden 2012 loppuun mennessä

i) vakavaraisuusdirektiivin 4:ttä tarkistusta (CRD4) koskevista ehdotuksista, jotta niitä voidaan soveltaa sekä koko sisämarkkinoilla että yhteisen valvontamekanismin puitteissa

ii) komission ehdottamasta talletussuojajärjestelmiä koskevasta direktiivistä

iii) pankkien elvytystä ja kriisinratkaisua koskevasta direktiivistä.

3. PANKKIUNIONIN TOTEUTTAMINEN

Kuten komissio totesi¹¹ ennen kesäkuussa 2012 pidettyä Eurooppa-neuvoston kokousta ja kuten todetaan Eurooppa-neuvoston, komission ja euroryhmän puheenjohtajien ja Euroopan keskuspankin 26. kesäkuuta 2012 julkaisemassa selvityksessä¹², pankkiunionin toteuttaminen edellyttää lisätyötä yhteisen valvontamekanismin, yhteisen talletussuojajärjestelmän ja yhdenmetyt kriisinhallintakehyksen luomiseksi. Yhteisen valvontamekanismin perustaminen on ratkaiseva ja merkittävä ensiaskel.

¹⁰ Euroopan valvontaviranomaisten perustamisasetuksen [asetus (EU) N:o 1093/2010, asetus (EU) N:o 1094/2010 ja asetus (EU) N:o 1095/2010] 81 artiklan mukaisesti.

¹¹ http://ec.europa.eu/europe2020/banking-union/index_en.htm

¹² http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131201.pdf

3.1. Yhteinen valvontamekanismi

Komission tänään ehdottama yhteinen valvontamekanismi perustuu siihen, että euroalueen jäsenvaltioihin sijoittautuneiden pankkien valvontaan liittyvät tietyt keskeiset tehtävät siirretään Euroopan tasolle. EKP:n olisi lopullinen vastuunsa säilyttäen hoidettava tehtäviään yhteisessä valvontamekanismissa, jonka muodostavat EKP ja kansalliset valvontaviranomaiset. Tällä rakenteella saadaan aikaan vahva ja yhtenäinen koko euroalueen kattava valvonta, jossa voidaan hyödyntää parhaiten kansallisten valvontaviranomaisten paikallista ja erityistä tietotaitoa. Näin voidaan varmistaa, että valvonnassa otetaan tarkoin huomioon kaikki rahoitusvakauden kannalta tärkeät kansalliset ja paikalliset olosuhteet. Komissio ehdottaa mekanismeja, jotka tarjoaa mahdollisuuden tiiviiseen yhteistyöhön EKP:n kanssa myös sellaisille jäsenvaltioille, joiden valuutta ei ole euro mutta jotka haluavat osallistua yhteiseen valvontamekanismiin.

Yhteisessä valvontamekanismissa EKP:lle siirtyy vastuu kaikkien pankkien valvonnasta pankkiunionissa. EKP soveltaa tähän yhteistä sääntökirjaa, joka on sovellettavissa koko sisämarkkinoiden laajuudelta. Viimeaikainen kokemus on osoittanut, että jopa suhteellisen pienten pankkien vaikeuksilla voi olla merkittäviä kielteisiä vaikutuksia rahoitusvakauteen jäsenvaltioissa. Sen vuoksi EKP:llä on ensimmäisestä päivästä lähtien valtuudet ottaa niin päättäessään valvontaansa mikä tahansa pankki euroalueella, erityisesti jos pankki saa julkista tukea. Muut pankit siirtyvät EKP:n valvontaa vaiheittain ilman eri toimenpiteitä: koko järjestelmän kannalta merkittävimmät eurooppalaiset pankit 1. heinäkuuta 2013 ja kaikki muut pankit 1. tammikuuta 2014. Näin ollen kaikki euroalueen pankit ovat Euroopan tason valvonnassa 1. tammikuuta 2014 alkaen.

EKP:lle annetaan tietyt keskeiset valvontatehtävät, jotka ovat edellytys pankkien elinkelpoisuutta uhkaavien riskien havaitsemiseksi. Sille annetaan valtuudet velvoittaa pankit tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin. EKP on toimivaltainen viranomaisen muun muassa seuraavissa: luottolaitosten toimilupien myöntäminen, määräosuuksien arvioiminen, vähimmäispääomavaatimusten noudattamisen varmistaminen, sen varmistaminen, että sisäistä pääomaa on riittävästi suhteessa luottolaitoksen riskiprofiiliin (toisen pilarin toimenpiteet), konsolidoidun valvonnan harjoittaminen ja finanssiryhmittymiin liittyvät valvontatehtävät. EKP myös varmistaa velkaantuneisuutta ja likviditeettiä koskevien säännösten noudattamisen, soveltaa pääomapuskureita ja toteuttaa koordinoitusti kriisintarkkailuviranomaisten kanssa varhaisia toimia, jos pankki rikkoo tai on rikkomaisillaan lakisääteisiä pääomavaatimuksia.

EKP:lle annetaan tarvittavat tutkinta- ja valvontavaltuudet tehtäviensä hoitamiseksi. Yhteisessä valvontamekanismissa huolehditaan kansallisten valvontaviranomaisten aktiivisesta osallistumisesta siihen, jotta voidaan varmistaa valvontapäätösten kitkaton ja tehokas valmistelu ja täytäntöönpano sekä tarvittava koordinaatio ja tiedonkulku sekä paikallisissa että Euroopan laajuisissa kysymyksissä rahoitusvakauden varmistamiseksi kaikkialla unionissa ja sen jäsenvaltioissa.

Kaikki tehtävät, joita ei nimenomaisesti anneta EKP:n tehtäväksi, säilyvät kansallisilla valvontaviranomaisilla. Kansalliset valvontaviranomaiset vastaavat esimerkiksi edelleen kuluttajansuojasta ja rahanpesun torjunnasta sekä sellaisten kolmansien maiden luottolaitosten valvonnasta, jotka perustavat sivuliikkeitä johonkin jäsenvaltioon tai tarjoavat siellä palveluja yli rajojen.

EKP:n on voitava hoitaa uudet valvontatehtävänsä täysin itsenäisesti, ja sen on oltava samalla täysin tilivelvollinen toiminnastaan. Demokraattisen oikeutuksen varmistamiseksi komission

ehdotus sisältää vahvat takeet tilivelvollisuudesta erityisesti neuvostoon ja Euroopan parlamenttiin nähden. Ehdotus sisältää myös organisatorisia periaatteita, joilla varmistetaan selkeä ero rahapolitiikan ja valvonnan välillä. Tämä lieventää mahdollisia ristiriitoja erilaisten toimenpidetavoitteiden välillä, mutta mahdollistaa samalla synergioiden täysimääräisen hyödyntämisen. Kaikista valmistelutoimista ja toimenpiteiden täytäntöönpanosta vastaavat näin ollen rahapoliittisista tehtävistä erilliset elimet ja hallinnolliset jaostot erityisessä valvontaelimessä, joka perustetaan EKP:n yhteyteen tätä nimenomaista tarkoitusta varten.

EPV:n perustamisasetukseen ehdotetuilla muutoksilla varmistetaan, että EPV voi edelleen täyttää tehtävänsä tehokkaasti kaikkien jäsenvaltioiden osalta. EPV käyttää valtuuksiaan ja hoitaa tehtäviään myös suhteessa EKP:hen. EPV:n äänestysääntöjä mukautetaan, jotta EPV:n päätöksentekorakenteet olisivat edelleen tasapainoisia ja tehokkaita ja vastaisivat yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvien ja sen ulkopuolelle jäävien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten asemaa ja jotta sisämarkkinoiden eheys voitaisiin näin säilyttää kaikilta osin. Äänestysääntöjen muutokset kohdistuvat niihin osa-alueisiin, joilla EPV tekee sitovia päätöksiä yhteisen sääntökirjan soveltamisesta selvittäessään lainsäädännön rikkomuksia ja sovitellessaan erimielisyyksiä. Muilla osa-alueilla katsotaan, että jo olemassa olevat menettelylliset takeet riittävät tasapainoisten ja tehokkaiden päätösten varmistamiseksi näillä osa-alueilla. Esimerkiksi teknisten standardien luonnokset toimitetaan hyväksyttäväksi komissiolle, ja komissio voi päättää olla hyväksymättä niitä tai se voi päättää muuttaa niitä, erityisesti jos ne eivät täysin vastaa rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden peruseriaatteita. Asetusta (EU) N:o 1093/2010 muuttava asetusaluonnos sisältää myös kohdennetun uudelleentarkastelulausekkeen, jotta voidaan ottaa huomioon etenkin kehitys niissä jäsenvaltioissa, joiden valuutta on euro tai joiden toimivaltaiset viranomaiset ovat käynnistäneet tiiviin yhteistyön, ja tarkastella tämän kehityksen valossa, onko kyseisiä säännöksiä edelleen muutettava sen varmistamiseksi, että EPV:n päätökset tukevat rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden säilyttämistä ja lujittamista.

Keskeiset toimet

Komissio kehottaa

- *i) neuvostoa käsittelemään ja hyväksymään kiireellisesti ja Euroopan parlamentin lausunnon huomioon ottaen ehdotuksen neuvoston asetukseksi luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille*
- *ii) Euroopan parlamenttia ja neuvostoa käsittelemään ja hyväksymään kiireellisesti ehdotuksen EPV:n perustamisasetuksen N:o 1093/2010 muuttamisesta.*
- *Näistä kahdesta ehdotuksesta olisi päästävä sopimukseen ennen vuoden 2012 loppua.*

3.2. Jatkoimet pankkikriisien hoidossa

Maailmanlaajuinen finanssi-integraatio ja EU:n sisämarkkinat ovat johtaneet pankkisektorin kasvamiseen joissain jäsenvaltioissa monta kertaa kansallista BKT:tä suuremmaksi. Tämän seurauksena on syntynyt niin suuria laitoksia, ettei niiden voi enää antaa kaatua eikä niiden pelastaminen olisi mahdollista kansallisin järjestelyin. Toisaalta kokemus on osoittanut, että jopa suhteellisen pienten pankkien kaatuminen voi aiheuttaa järjestelmävahinkoa rajojen yli.

Lisäksi talletuspako pankeista rajojen yli voi heikentää kriittisesti kansallista pankkijärjestelmää, vahingoittaa entisestään valtiontalouden tilaa ja jyrkentää näiden kummankin rahoitusongelmia.

Valvonnan tehostaminen pankkiunionissa auttaa parantamaan pankkien häiriönsietokykyä. Jos kriisejä kuitenkin tapahtuu, on tarpeen varmistaa, että laitosten kriisit voidaan ratkaista hyvässä järjestyksessä ja että tallettajat saavat takeet talletustensa suojasta.

Komissio on tätä taustaa vasten painottanut¹³, että pankkiunionissa pankkikriisien hallinta olisi hoidettava keskitetyimmällä tavalla. Myös Euroopan parlamentti on peräänkuuluttanut etenemistä tällä osa-alueella. Tarve ”yhteisille menetelmille, joilla voidaan lopettaa pankkeja ja taata asiakkaiden talletukset”, mainittiin myös Eurooppa-neuvoston, komission, euroryhmän puheenjohtajien ja Euroopan keskuspankin pääjohtajan 26. kesäkuuta 2012 päivätyssä selvityksessä¹⁴.

Siksi komissio kaavailee muun muassa ehdotusta yhteisestä kriisinratkaisumekanismista, jolla huolehdittaisiin pankkien kriisinratkaisusta ja koordinoitaisiin erityisesti kriisinratkaisuvälineiden soveltamista pankkiunionin pankkeihin. Koska pankkikriiseihin on puututtava nopeasti ja uskottavasti, tämä mekanismi olisi kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten verkostoa tehokkaampi etenkin valtioiden rajat ylittävissä pankkikriiseissä. Se olisi yhteisen valvontamekanismin luonnollinen täydennys. Se toisi myös merkittäviä mittakaavaetuja, ja sen myötä vältettäisiin negatiiviset ulkoisvaikutukset, joita puhtaasti kansallisista päätöksistä voi aiheutua. Se tekisi päätöksensä noudattaen yhteisessä sääntökirjassa esitettyjä kriisinratkaisuperiaatteita, jotka vastaavat kansainvälistä parasta käytäntöä ja ovat täysin unionin valtioneuvostojen mukaisia. Erityisesti periaatteena olisi, että osakkeenomistajat ja velkojat maksavat osuutensa kriisinratkaisun kustannuksista ennen mahdollisen ulkoisen rahoituksen myöntämistä ja että veronmaksajien varojen käytön sijasta olisi löydettävä yksityissektorin ratkaisuja.

Yhteiselle kriisinratkaisumekanismille voitaisiin sen toimintaa koskevan arvioinnin perusteella antaa myös muita koordinoitavia kriisitalanteiden ja kriisinratkaisuvälineiden hallinnassa pankkisektorilla siten kuin Eurooppa-neuvoston, komission ja euroryhmän puheenjohtajien ja EKP:n pääjohtajan kesäkuussa 2012 julkaistussa selvityksessä esitetään.

Keskeiset toimet

Sen jälkeen kun talletussuojajärjestelmiä ja pankkien elvytystä ja kriisinratkaisua koskevista käsiteltävänä olevista ehdotuksista on päästy sopimukseen, komissio aikoo ehdottaa erityisesti yhteistä kriisinratkaisumekanismia, joka vastaisi pankkien toiminnan purkamisesta ja koordinoisi kriisinratkaisuvälineiden soveltamista pankkiunionin pankkeihin.

4. JATKOTOIMET

Euroopan unionilla on keinot ratkaista tämänhetkiset ongelmansa ja siirtyä pankkiunioniin olennaisena askeleena kohti aitoa talous- ja rahaliittoa.

Komissio kehottaa Euroopan parlamenttia ja neuvostoa

¹³ http://ec.europa.eu/europe2020/banking-union/index_en.htm

¹⁴ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131201.pdf

- antamaan täyden tukensa pankkiunionille ja hyväksymään tässä tiedonannossa esitetyt suuntaviivat ja etenemissuunnitelman
- asettamaan pankkiunionin perustamisen edellyttämät toimet lainsäädäntömenettelyssä ensisijaisiksi
- hyväksymään mahdollisimman pian ja joka tapauksessa ennen kuluvan vuoden loppua käsiteltävinään olevat ehdotukset
  - talletussuojajärjestelmistä
  - oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta (vakavaraisuusdirektiivi)
  - luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista (vakavaraisuusasetus)
  - luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä
  - luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille
  - EPV:n perustamisasetuksen tiettyjen säännösten muuttamisesta.

Antamalla tämän tiedonannon ja siihen liittyvät säädösehdotukset komissio on toiminut nopeasti ja vastuullisesti Eurooppa-neuvoston ja euroalueen valtioiden ja hallitusten päämiesten kesäkuun lopussa antaman toimeksiannon mukaisesti. Muiden toimielinten on nyt tehtävä osuutensa sen varmistamiseksi, että yhteinen valvontamekanismi perustetaan viimeistään 1. tammikuuta 2013.